

Tudi krajani Zgornje Šiške so praznovali

183 priznanj

»Praznik krajevne skupnosti Zgornja Šiška je bil posvečen spominu na borbene akcije šišenskih mladincev-vosovcev, ki so že julija in septembra 1941 na Večni poti napadli italijanske patrulje, jim zaplenili orožje, v boju pa je bilo več italijanskih vojakov ranjenih ali mrtvih.« Je v svojem govoru med drugim dejal Milan Spolar, predsednik KK SZDL Zgornja Šiška na slovesnosti ob krajevnem prazniku, ki je bila 3. septembra v dvorani Doma svobode.

medvojnega aktiva OF naše občine, Anka Tominšek, predsednica skupščine občine Ljubljana-Siška, pa je Rudolfu Gregorčiču podelila zvezno odlikovanje. Priznanja so prejeli tudi pripadniki CZ in ZRVS.

Med številnimi krajani, mladinci in nekdanjimi borci so se slovesnosti udeležili tudi predstavniki družbenopolitičnega življenja krajevne skupnosti Zgornja Šiška in občine med njimi narodni heroj Janez Učakar, ki je vse navzoče toplo pozdravil in se zahvalil v

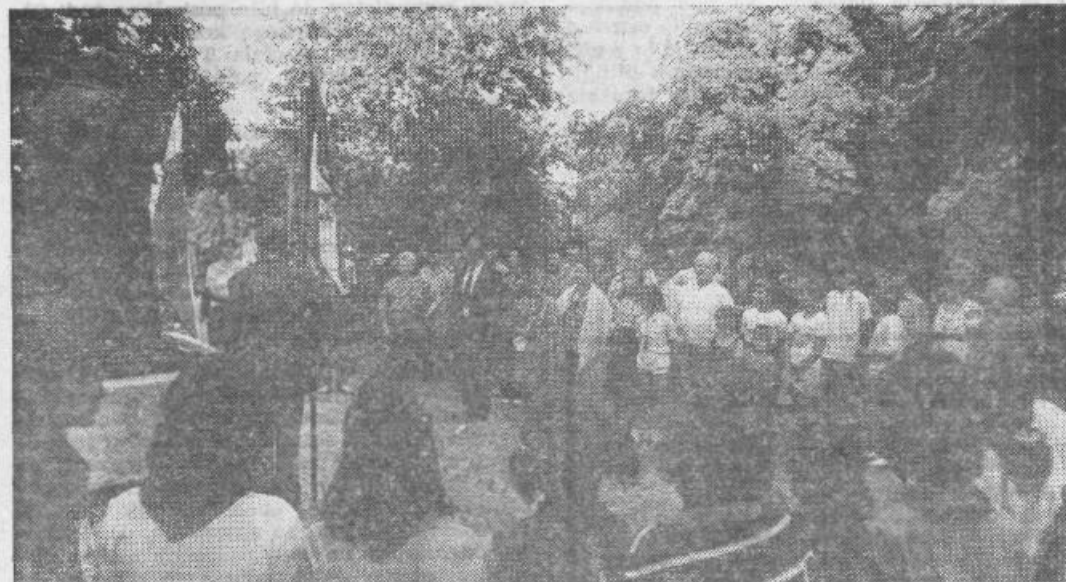

Ob tej priložnosti so podelili 183 posebnih priznanj in značk preživelim aktivistom OF, ki so med vojno delovali na območju krajevne skupnosti Zgornja Šiška. Priznanja in značke je podelila Ančka Dolgan, predsednica

imeni nagrajencev za podeljena priznanja, značke in odlikovanje, učenci OŠ Riharda Jakopiča pa so slovesnost obogatili s kulturnim programom.

Krajevna skupnost Milan Majcen

Praznični trije dnevi

V spomin na 8. september 1943, ko so množično odšli v partizane mladinci-skojevci iz učiteljskega doma v Zibertovi ulici 27 v Ljubljani, so krajani krajevne skupnosti Milan Majcen praznovali svoj krajevni praznik, ki je izzvenel pod geslom »Ljubljana v ilegali«.

Praznovanje se je pričelo že v ponedeljek 6. septembra s polaganjem vencev k spomeniku maršalu Titu in pionirku, z ogledom Muzeja revolucije ter proslavo v domu Oton Zupančič, kjer je pred spomenikom spregovoril Alojz Zargi, podpredsednik sveta krajevne skupnosti Milan Majcen.

Naslednjega dne so se zvrstile športne prireditve na stadionu nogometnega kluba Ljubljane in balnišču Ilirija, slikarska kolonija vzgojnovarstvene organizacije Milan Majcen pa je pločnike okrasila z risbicami. Na dan krajevnega praznika, to je 8. septembra, pa je bila v domu DPO slavnostna seja organov družbenopolitičnih organizacij krajevne skupnosti s podelitvijo krajevnih priznanj in kulturnim programom, zbranim pa je spregovoril Miloš Mikolič, predsednik sveta krajevne skupnosti Milan Majcen.

Tekst in foto: Jože Čurin

Teden boja proti kajenju

So kadilci srečni?

Pri razmišljanju ob »TEDNU BOJA PROTI KAJENJU« se človek vpraša, kaj so to »zdravje človeka«, »gmotno zadovoljstvo« in »življenjska sreča«. Ali je resnično mogoče med te pojme všteti tudi »užitek kajenja«? Ali so taki užitki res prispevki k zdravju človeka in njegovi življenjski sreči. Ali mu ta užitek nudi gmotno zadovoljstvo?

Po vseh sedanjih zdravstvenih raziskavah v svetovnem merilu je kajenje človeškemu zdravju škodljivo. Tako škoduje cigaretni dim vsem dihalnim organom človeškega telesa z vsebujočim tobačnim katranom in ogljikovim monoksidom, ki povzročata razna obolenja na dihalnih organih, predvsem na pljučih, kar vodi celo do pljučnega raka. Z vsebovanjem nikotina — najhujšega strupa, ki povzroča s samo dvema kapljicama, nanešenima na jezik psa, smrt psa v 30 sekundah, osem kapljic pa že smrt konja, tri kapljice, vbrizgane pod kožo, usmrte človeka — pa povzroča cigaretni dim še razna obolenja v krvnem obtoku in srcu človeka. Pogosto so posledice zastrupitve z nikotinom take, da je treba dolgoletnemu kadilcu tudi odrezati posamezne ude, da bi ga ohranili pri življenju. Kako naj torej prispeva cigareta k »življenjski sreči« človeka? Dvoma pa tudi ni, da posamezniku ne nudi »gmotnega zadovoljstva«.

Ob vsem tem se moramo vprašati:

1. Zakaj sploh kadimo?

2. Zakaj samoupravna socialistična družba to kajenje mirno tolerira?

Na prvo vprašanje je odgovor enostaven: preprost človek je v svojem bistvu dober, vendar zelo nagnjen k slabemu. Slabi posamezniki zgledajo negativno vplivajo na človeka in premala samostojna zavest in razumnost posameznika povzročita sprejem take slabosti. Nikotin pa sčasoma zasvoji kadilca, kajenje postane nepogrešljiva razvada — strast do nikotina pa je že bolezensko stanje, ki bi ga bilo treba zdraviti. Zgledaj kajenja vlečejo zlasti mlade, tako da je »kajenje« danes postalo že množično obolenje, ki se mu posameznik sam le težko upira, dobri zgledj nekadilcev pa ne vlečejo. Družba z ničemer ne posega v ta problem, nasprotno, z gospodarskimi ukrepi ga celo podpira.

Na drugo vprašanje pa je odgovor bolj kompliciran: kajenje je posledica navad nekaterih starih narodov, s to razliko, da so kadili le ob nekaterih priložnostih (pipa miru) ali pa večinoma starejši ljudje. Dostop do tobaka tedaj tudi ni bil tako lahek kot danes, znanje o posledicah kajenja za zdravje pa na ničli. Zdaj, ko je razvit svet s svojo industrializacijo omogočil dostop do cigarete že vsakomur, ne glede na starost in gmotni položaj, pa se je kajenje tako razpaslo, da je postalo množično in kot tako družbeno škodljiv pojav. K temu so pripomogli še kapitalistični družbeni odnosi v gospodarstvu, saj kapitalistična družba sloni na sistemu izkoriščanja človeka po človeku, tudi na račun njegovega zdravja. Proizvodnja tobaka in cigaret je postala donosna veja kapitalističnega gospodarstva, ki je na račun zasvojenosti človeka s cigaretnim dimom kovala dobiček, hkrati pa povzročila množične posledice na zdravju ljudi in narodov po vsem svetu. Samoupravna socialistična družba, pa tudi zdravstvena služba, žal ni znala v 30 letih kajenja omejiti, temveč ga je celo razširjala.

Ob »TEDNU BOJA PROTI KAJENJU« pozivamo vse pozitivne sile naše samoupravne socialistične družbe, naj se pridružijo našemu boju proti kajenju in se odločno postavijo po robu taki zaostalosti na področju proizvodnje tobaka in cigaret ter začno resen množičen boj proti kajenju med mladino in kadilci, ker bomo le tako podprli naše težnje po zdravju, gmotnem zadovoljstvu in življenjski sreči.

Društvo nekadilcev
Ljubljana-Siška